

KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyilttérben egy sor közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutanyos áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 frt. — kr.
Félre . . . 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG.

Beliczey-ut 15. szám
hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem
adatnak vissza

Ezredéves ünnepélyek Szarvason.

Hazánk ezeréves fennállásáért e hónapban adott hálát nemzetünk a népek, a nemzetek Urának. Felemelő, megnyugtató és biztató érzés foghatja el minden magyar szívet, annak láttára, hogy e felfohászkodásban, e hálaadó imában nemcsak azok vettek részt, kiket vérük köt a honalapító őshöz, hanem azok is, kik szívük ragaszkodásából számítják magukat e haza fia közé s e ragaszkodás folytán őszinte lélekkel veszik ki részüket e haza minden fájdalomából, minden örömeiből. — Hogy nyelvük eltérő, hogy ajkuk más szavakkal fordult a mindenhatóhoz, ki veheti tőlük rossz néven, ha az a nyelv, ha az az ajk a magyaréval egyetértőleg, egy szívet s lélekkel, egy óhajttal küldé imáját, ahhoz, ki nekünk adta, megtartotta s felvirágoztatta ez országot.

Szarvas lakosai sem magyar nyelvűek, két harmadrészüket a tótot valja anyanyelvének: de Magyarország ezeréves fennállása alkalmából oly módon adott kifejezést örömeinek, hogy senki sem kételkedhet többé abban, hogy e város népe együtt érez a legtöbbszörösebb magyarokkal, s megérdemli, hogy őt szíve szerint magyaroknak vallja és tartsa mindenki.

Folyó hó 9-én volt a népiskolások gyermekek ünnepélye s hálaadó isteni tisztelete. De nemcsak a gyermekek ünnepélye volt ez, mert szülei ezrekre menő tömege velük együtt énekelte a hálaadó fohászt s szíva magába azokat, a hazafias ígéket, melyeket ez alkalommal Áchim Ádám kiérdemült esperes a jelenlévőkre felejtethetetlen hatással magyar nyelven hirdetett. Nem hizelgés iratja velünk e sorokat, de tartozunk annak kijelentésével, hogy e beszéd méltó volt e naphoz, méltó a gyermekek megható énekéhez, méltó a külsőségekben is igen szépen nyilvánuló hazafias közérzülethez. — Ki kellett ezt emelnünk, mert hogy más felekezeti polgártársaink iskolai ünnepélyein és gyermek istentiszteletein a nagy nemzeti örömeinek megfelelő hangulat és közérzület uralkodott, ezen csodálkozni sem tudunk: de annak, hogy evangélikus egyházunk gyermekei ily fontos alkalommal magyar nyelven s a leghazafiasabb szellemben hallgatják az isten igéjét, nemcsak hogy rendkívül örülünk, hanem e tényben a mi népünk jövő fejlődésének s alakulásának biztató, — reménykeltő jeleit kell jóleső — meglelégedéssel konstatálnunk.

S azt hiszem a közvéleményt tolmácsolom akkor is, ha a helybeli polgári leányiskola ünnepélyének lefolyásáról is úgy nyilatkozom, hogy az olyan szépen folyt le, a mint azt mindenki várta és remélte. De ki kell itt emelnünk a leányok énekét, s az igazgató beszédjét. Amaz meghatotta, emez lelkesítette és megkönnyeztette a jelenlevőket. Kivált imájában oly költői erővel nyilatkozott meg az igazgató hazafias egyénisége, hogy a serdülő leánykák szívében a legnagyobb lelkesültséget, a hallgató közönség hangulatában a legteljesebb elismerést ébresztette.

A főgymnasium ünnepélyére sokkal többen jelentek meg, mint a mennyi embert képes volt a tornacsarnok befogadni. — S mikor felhangzott a díszes közönség ajkán a költő imája, mely áldást kér e sokatszenvedett nem-

zetre, mikor elhangzottak a szónokok beszédei, melyek oly líra kifejezői voltak századok küzdelmeinek, szenvedéseinek, örömeinek és a jövő reményeinek, mikor a két lelkesült ifju elszavalta hangulatos ódáját s elénekeltük a „Szózatot“: bizonyára mindenkinek éreznie kellett, hogy ez ünnepély nemcsak a főgymnasium ünnepe, hanem méltó megnyilatkozása annak a nagy nemzeti közörömeinek, mely országsherte e napon készítette lelkesedésre a haza legifjabb nemzedékét.

A vasárnapi ünnepélyek az egész város örömeinek voltak kifejezői. Az előjelek is biztatók voltak. Egy héttel előbb zászlódiszt öltöttek az utcák, mindenki igyekezett külsőleg is kifejezést adni annak, hogy részt vesz e nagy nemzeti ünnepben s talán nem túlozunk, ha azt mondjuk, hogy a város házainak két harmada fel volt lobogóva. Az ünnepély reggelén harangzúgás és zeneszó ébresztette fel a lakosságot. Majd a képviselőtestület diszgyűlése következett s itt megmutatta a képviselő testület, hogy van érzéke az állandó alkotások iránt, mikor megalapította a szegények menedékházát. Elismerést érdemelnek ezért az előjáróság tagjain kívül főképp azok, a kik magán úton oly összeget gyűjtöttek és adakoztak e nemes célra, mely biztos alapját képezheti a menedékház fenntartásának. Elismerést kell szavaznunk azért is, hogy az ünnepély költségeire is tetemes összeget szavazott meg a képviselőtestület, az emlékkönyvecskéikkel és az iskoláknak juttatott zászlókkal pedig elérte azt, hogy az ünnepély maradandó nyomott hagyott a gyermekek szívében. — Majd hálaadó isteni tiszteletekben nyilatkozott meg a hazafias szellem. S csodálatos ez a mi népünk. Reggel 6 órakor foglalta el a templom ülőhelyeit, hogy e nemzeti, e hazafias ünnepből ki ne maradjon. A katolikus templom s az izraelita imaház szintén zsufolásig teltek meg s mindenütt emelkedett szellemű beszédek voltak, mindenütt magyaros szellem uralkodott.

Az idő kiderült. A nap aranyos sugaraival megvilágította a feldiszített Kossuthteret, mikor a délutáni ünnepélyre került a sor 16—17000 ember gyűlt össze e téren; ennyi embert soha nem látott Szarvas egy tömegben. S ez a temérdek ember a legnagyobb áhitattal vett részt az emlékeztető ünnepben. Rend, nyugalom, érdeklődés és lelkesedés volt úgy az ünnepély színterén, mint a körmenet alatt is mindenütt. S az ének, a beszédek mind egyaránt közreműködtek abban, hogy ez emelkedett hangulat megmaradjon, fokozódjék. — Móravcsik tanító átható, csengő hangja betöltötte a tért, szavai, melyekben egyszerűen de mély értelemmel oktatta ki a gyermekeket a hazafias kötelességeiről, behatoltak nemcsak a gyermekek szívébe, de jó hatással voltak a felnőttekre is. Benka Gyula jól átgondolt, nagy szónoki erővel elmondott eszmegazdag beszéde mintha csak a mi közönségünkről vette volna alap gondolatát „Csak a művelt ember érdemes a szabadságra“ S a mi közönségünk e napon mutatta meg, hogy rendszeretete, hazafias lelkesedése, hazájához való ragaszkodása s a nemzeti szellem iránti fogékonysága a szabadságra érdemessé teszik, műveltté avatják. — Szép ünnepély volt ez. S az a nagy templom, a melyben lefolyt

a szabad tér, a pusztá égboltozat maga is velünk örült, fényével, derűségével.

Azután következett a népmulatság, a közbacsora. Mind a kettő méltó folytatása volt a két napon át tartó komoly ünnepségeknek. — A népünnepélyen a fiatalság tánczszal fejezte ki örömét, a gyermek sereg s a szegényebb nép éhségének lecsillapításával és szomja oltásával mutatta ki lelkesedését. — A közbacsórán 1000 embernél több vett részt s itt szintén a nagy napnak megfelelő hangulat uralkodott elejétől végig.

S ezzel véget értek ezeréves fennállásunk alkalmából tartott ünnepélyeink. Méltatni őket megfelelő szavakkal nem épen könnyű feladat. Hiszen bennük oly meglepő erővel nyilatkozott népünk hazafias érzülete, hogy annak szóval kifejezést adnunk nem is lehet. A kik együtt örültek, a kik együtt ünnepeltek, azok tudják, hogy nem túlzás a mit mondok s belátják, hogy ez ünnepélyek magyarnak mutatták be ezt a sokat gáncsolt népet, velem együtt érzik, hogy a jövő fejlődésnek útja elő van készítve: Szarvas népe magyar lesz nem csak gondolkodásában, nemcsak érzületében, hanem nyelvén is.

Befejezem tehát én is e közleményt azzal a kívánsággal, mely ez ünnepélyen oly sokszor nyert kifejezést: Isten áldd meg nemzetünket, tartsd meg, áldd meg királyunkat, örizd, virágoztasd szép hazánkat. 0.

A társ. polgári leányiskolában.

Azon ünnepélyek sorában, melyeket városunk iskolái edes hazánk ezredéves fennállása alkalmából rendeztek, méltó helyet foglalt el a társ. polg. leányiskoláé is, mely május 9-én d. e. 10 órakor az intézet helyiségében folyt le.

A tantestület azon gondolatát, hogy az ünnepélyt otthon, a saját intézete udvarán rendezni, az ég is pártfogolni látszott, mert bár az egész héten haljóslatú fellegek tették komorrá az eget, s még az előző napon is megeredt az eső; 9-én nyájasan mosolygott le a napsugár azon díszes emelvényre, melyet *Bretz Berta* és *Mihálfi Melán* tanítónők nagy gondnal, nagy fáradsággal, de általános tetszést aratva állították föl.

Tíz órakor, midőn a város képviselőtestülete részéről mlts. *Bolza Géza* gróf — szives figyelmével hálára kötelezte az intézetet — megjelent, együtt volt városunknak színe-java, hogy emlékeztetéssé tegye azt a napot, melyen a legifjabb nemzedék ártatlan szívében szólalt meg a hazaszeretet szent érzelme.

Ünnepélyes csendben zendítették rá a növendékek *Mokry Lenke* zenetanítónő szakavatott vezetése mellett a „Királydalt“, melynek fokozatosan emelkedő lelkes melódiája méltó bevezetésül szolgált ntü *Lányi Gusztáv*, lelkész, hazafiasszelleme megnyitó beszédjéhez és imájához.

Két növendék hangulatos szavalata után *Lukes Ilona*, tanítónő, olvasta fel dolgozatát, melyben a magyar nemzet ezredéves történetét vezette végig az ünneplő közönséget kiemelve azon nagy eseményeket és azon nagy alakokat, amelyeket és a kiket minden magyarnak be kell a szívébe írnia. — Lelkes éljenzés jutalmazta a felolvasót.

Petőfi honfidalát énekelték ezután a nagy

gondal betanított növendékek meglepően ügyes színezéssel.

A honfidalban kifejezett hazafias hangulat érvényesült aztán mindazon szavaltokban. melyeket az intézet minden osztályából kiválasztott növendékek biztosan, sok jó igyekezéssel, itt-ott szavalói ügyességgel adtak elő.

A *magyarruhás* lánykák arcán már ott ragyogott a lelkesedés pírja, midőn *Mocskónyi József*, igazgató, lépett elő, hogy velők, a jövő nemzedék reményeivel szent fogadást tétessen arra, hogy e hazát szívök végső dobbanásáig szeretni és egész életükön át tartó önzetlen munkával szolgálni fogják. Beszédjét és *Isten, király és hazáért* szóló imáját, melynek áhitatában összefort a növendékek és felnőttek szíve, itt közöljük:

Kedves Növendékeink!

A mai napon, midőn drága hazánknak úgyszólván összes serdülő nemzedéke szóval és dallal ünnepel, a ti ajkatokról is fölzendült a dicsőhimnusz, a ti szívetekből is kiáradt egy megmagyarázhatatlan érzés melege főlzáva az eget Urához, hogy áldást könyörögjön erre a szép földre, melyről lelkesülten zengi a költő: „Ha a föld Isten kalapja, úgy hazánk bokréta rajta.“

Ezer éve, hogy ez a föld a miénk! Ezer évnek a határköve, s egy új ezredévnek a küszöbe nekünk ez a mai nap! A nagy multnak csak dicső emlékei tolnak lelkünk elé, feledve van az ezredévi szenvedés, úgy vagyunk, mint az a vándor, kinek a ruháját megtépi a bozót, száz meg száz tövis vérzi meg a lábát, míg felér a hegy tetejére, de a ki ott a hegy ormán mégis csak az alatta elterülő völgy csodaszépségét bámulja.

A mai nap öröme megédesíti a multnak minden fájdalmát, s ragyogó fényét előre veti a messze jövő századaira.

Töletek magyar leányok, töletek, a jövő nemzedékétől, függ, hogy hazánknak, a magyarok hazájának egén tündöklő nap maradjon ez! Tekintetek föl erre a napra, de nehunyjátok be szemeteket, mert az a fény, mely onnan ragyog, mely szemeteket kápráztatja, a hazaszeretet fénye.

Tudjátok-e, mi az a hazaszeretet? A legnemesebb lemondás, a legmagasabb áldozat. Lemondani az ifjúkor édes örömeiről, idehagyni a szerető testvért, kitépni magad az aggódó anya karjaiból, lelked egész hevével, szíved végső dobbanásáig rajongani a hazáért, s letenned mindenedet, életedet is a haza oltárára: ez a hazaszeretet.

Éreztek-e ehhez erőt? Óh éreztek! Szeressétek ezt a hazát, mert hisz e honnál nincs szebb hazája senkinek!

Tegyetek szent fogadást a mai napon, hogy nem külsőleg, nem üres jelszavakkal, nem a világ előtt csillogva, hanem érzelmeket szívetek mélyébe zárva egy emberi életet át tartó fáradhatlan munkával fogjátok e hazát szolgálni! Mutassátok meg, hogy ez intézet falai között is megtermett az igaz hazaszeretet!

Most pedig jertek, emeljétek föl velem együtt szíveteket az eget Urához, küldjék föl fohászunkat az ő számolyához!

Népek nagy Istene, könyörögve kérünk,
Áldó két keziddel vezesd a mi népünk.
Oltsd minden szívbe a vallás igjét,
Hogy e szép hazában szent neved dicsérvék.
A vallás vigasza legyen ír a sebem,
Ha netán a balsors újra földig ver le.
S add, hogy minden ajknak, mely neved imádjá,
A magyar h a d ú r h o z száljon föl imája.

Nemzetek Istene, térdrehullva kérünk,
Koronás királyunk tartd meg soká nekünk.
Legyen ő e népek feledhetlen atyja,
Nevét az utókor ajkáról-ajkra adja.
Oly nagygyá, boldoggá tegye ez országot,
Milyennek a világ még minket nem látott.
S add, hogy minden ajknak, mely neved imádjá,
A magyar királyért szálljon föl imája.

Magyarok Istene, kérve kérünk téged,
Adj drága hazánknak egy új ezredévet.
Taníts meg minket is szeretni e földet,
Hisz ez egy hazánál úgysem adtál többet.
S ha majd a második ezernék lesz vége,
Legyen e hazának egy nyelve, egy népe.
S add, hogy minden ajknak, mely neved imádjá,
A magyar hazáért szálljon föl imája.

AMEN.

A növendékek Hymnus-éneke után egyszerre fölhangzott a közönség ajkáról a „Szózat“ bizonyosságot téve arról, hogy az ártatlan gyermekszívek igaz lelkesedésére a felnőttek lelkében is megrezdült egy húr, a hazaszeretet húrja.

Rezdüljön is meg ez a húr mindannyijunk szívében — lelkében, s legyen ez a *jövő ezredév zenéje*.

A polg. leányiskola tantestülete pedig neveljen sok ilyen lelkes nemzedéket e drága hazának!

J. J.

A főgymnasiumban.

A főgymnasium ezredéves ünnepét — mint a középiskolák országjárta — szintén május hó 9-én tartotta a tornacsarnokban. A nagy természet zsufoltság megtöltötte Szarvas intelligens közönsége, a város előjárósága, a tanári kar és a tanulósg. Az ünnepély pontban 3 órakor kezdődött a „Hymnusz“ első versszakának énekével, miben az összes jelenlévők fennállva résztvettek. Ezután Benka Gyula főgymn. igazgató megnyitó beszéde következett, ki különösen az isteni gondviselés állam- és nemzet-fentartó szereplését vázolta a mi ezer éves életünkben utalva azon hálára és kötelességekre, melyek ebből a jelen és jövő nemzedékre folynak. Zajos taps kísérette az erőteljes és meggyőző hangon elmondott megnyitót, mely után a karzaton felzendült a dalkarnak egy éneke meglehetősen elkedvetlenítő disharmoniával. A kedvezőtlen benyomást csakhamar eloszlatta Nuszbach Sándor VIII. oszt. tanulóknak saját szerzeményű különösen rhythmikus formájánál fogva sikerült pályadíjat nyert költeménye; de a dalkar nem engedett a maga jussából s az előbbi hatásra rálicitált avval, hogy az ünnep szelleméhez egyáltalán nem illeszkedő, köznapis selejtes tartalmú „nóták“ra gyújtott. Ezután Valentinyi Jenő tanár mondta el tartalmas tömörséggel írt történeti értekezését, melyben különösen a magyar állam megalakulásának, nagyhatalmi hivatásának és az európai kultúra megvédésének nagyjelentőségű momentumait fejtegette, kimutatva evvel, hogy ezredéves ünnepünkön voltaképp nemcsak magunknak, de a mivel Európának is oka van örülnie. A felzúgó tapsra ismét a dalkar viszhangja szólt le a karzatról a már jelzett módozatokkal és hatásokkal, miket szerencsére diadalmasan győzött le Acsay Lajos VIII. oszt. tanuló szavallata, ki pályadíjnyertes hazafias ódját lelkes hévvel adta elő, mit a közönség bőséges tapsal jutalmazott. Az ünnepély a „Szózat“tal záródott, melynek 2. első versszakát az összes jelenlévők fennállva énekeltek el.

A gyakorló iskolában.

Az iskola ünnepélyek sorába díszesen beilleszkedett a főgymnasium ujszólóttja, a gyakorló iskola is. — De hogy is ne, mikor olyan gondos kezek ápolják az ujszólóttat, mint a Margócsy Gyula tanító úri.

Előkelő közönség jelent meg az iskola helyiségében május 9-én d. e. 8 órakor. A kellemes meglepetés hangjai voltak hallhatóak, midőn végig szemlélték az iskolának sok izléssel, bánulatra kötelező ügyességgel díszített falait.

A tanító úr nagyon helyes megfigyelést tett a gyermeki szívénél akkor, mikor a füsulyt a külső, megkapó díszre fektette, mert bizony úgy van az, hogy a sok ékes szó elröppen, de az az ügyesen megrajzolt korona, a levelekből mesterileg összerótt betűk bevésődnek a fogékony gyermeklélekbe, s a tanító úr képevel együtt eljutnak egészen az öregkor emlékei közé.

Benka Gyula, főgymn. igazgató úr nyitotta meg az ünnepélyt a nála már megszokott ékes szózással ecsetelve a nap jelentőségét. A fiúk éneke és ügyesen betanult versei, valamint a tanító úrnak az ezredéves multat méltató, itt-ott költői szárnyalású, dolgozata, mind hozzájárultak ahhoz, hogy a gyermekeknek feledhetlenné legyen ez a nap.

A szülők is örömmel teltek el a kis „gárda“ lelkesedésén bizonyára azon főlátszóva magukban, hogy az elhíntett mag fejlődjék az igaz hazaszeretet terebélyes fájjává, s legyenek e gyermekek egykoron a hazának bírig hű fia.

A magyarok Istene hallgassa meg a szülők imáját!

A róm. kath. iskolában.

A helybeli róm. kath. egyház és elemi iskolái hazafias lelkesedéssel ünnepelte a millenáris két emléknapot. Szombaton 9 órakor ugyanis a díszesen felszalagozott és felbokrétázott iskolás gyermek-sereg lobogók alatt, Csizsár, Hajas, Melis Gy. Tedliczky városi képviselők és nagyszámú közönség kíséretében a templomba vonult, hol Szirmay L. Árpád plébános ünnepélyes sztmisést mondott. Templomból a Szabó-féle iskola udvarára tért vissza az ünneplő gyermek sereg, melynek kísérete annyira felszaporodott, hogy az iskola udvara jóformán megtelt. Nyitányul a „Hymnusz“ 2. első versét énekeltek a gyermekek, melyet Szirmay L. Árpád elnöknek gyönyörű megnyitó beszéde követett. A „Szózatot“ elszavalta Bruncsják János V. oszt. tanuló. A honfoglalásról felolvasott Lichtenverther Antal kántor. Lurgent Judit V. o. t. Magyarország térképénél beszélt. Mészáros Elek iskolai növendék „Árpád sirja“ cz. költeményt szavalta. Szabó tanító ismertette Magyarország történelmének kiválóbb alakjait. Drong György és Reuter Feri elemi iskolások szavaltak, Bircsák Anna V. o. t. imát mondott a hazáért. A fi és leány iskolai énekkar a „Szózat“ két első versét elénekelte, miután Szirmay L. Árpád elnök rövid de igen tartalmas beszéddel az ünnepélyt bezárta.

Az ev. népiskolában.

Lehetetlenség, hogy az 1896. év máj. 9. valaha feledésbe menjen ev. népiskolásainknál. Az a kiváló

lelkesedés, melyet gondos tanítóink csepegtettek és élesztettek szíveikben, az a rendkívüli élénk tarkaság melyet a magyar haza színeivel díszített ünnepi ruházatuk idézett elő, az egyes iskolák növendékeinek zászlók alatt útcákat elborító vonulása a templomba, a vonulást néző kíváncsiak rendkívüli tömege s az iskolások iránt melegen érdeklődő szülők sokasága, a 2500 iskolás és vagy ugyanannyi felnőtt gyönyörűen hangzó egyházi éneke, Áchim Ádám lelkésznek kiválóan magvas hazafias beszéde, Adámy Rezső főgymn. zenetanár vezetése mellett 500 tagból álló vegyeskarnak elzengett imája és a feldíszített tantermekben szülők jelenlétében végbement iskolai ünnepély, nemkülönben a város által ajándékozott emlékkönyv szétosztása oly nyomokat hagyott szíveikben, hogy késő vénségükben is jó érzéssel és örömmel fognak visszaemlékezni e magasztos napra.

Az izr. iskolában.

Az szarvasi izr. iskola szépen ülte meg a honalapítás ezeréves ünnepét. Máj. 9-én d. e. 9 órakor az iskola udvarán magyar díszbe öltözött lelkes ifjú tanuló sereg élén az iskola előjárósága templomba vonult, hol t. Reichardt Márk rabbi beszédben méltatta az ünnep jelentőségét, ezután hálaadó Istentisztelet befejezése után kivonult az előjáróság a gyermekekkel az iskola udvarán felállított sátorba, ahol a hitközség közszeretben álló elnöke, Dr. Szemző Gyula ügyvéd, megható szavakban ecsetelte az ezeréves Magyarország multját, jelenét és jövőjét. Rövid kivonatban a következőképp:

A hányszor csak kellett megmutatuk, hogy hitfelekezetünknek rendületlenül hűvei, s a hányszor csak alkalmunk volt bizonyítottuk, hogy a hazának, a dicsőséges magyar nemzetnek édes hű gyermekei vagyunk!

Ma, amidőn hazánk ezeréves fennállásának ünnepélyében részt vesz Magyarország tanintézete, eljöttünk mi is ünnepelni, szerényen bár — de lelkesedéssel kifejezést adni annak, hogy a hazának ezeréves multja, megnyugtató jelene és sokat ígérő jövője — a miénk is!

Ezer esztendeje annak, hogy vitéz Árpád hős hadai elfoglalták e szép hazát, magas bércei és áldásdus rónaságaival!

Történetünk lapjai tanuskodnak róla, hogy e honfoglalás erős — kitartó küzdelmek — emésztő duló harcok után nyert befejezést, de meg azután is századokon keresztül kellett harcolni a magyarnak, hogy magát tentarthassa, de a jóságos Isten kegyelméből az ősök által megalkotott honnak ma is ura a magyar, mert szabadság testvériség-egyenlőség volt mindenkori felírva zászlaján, mert harcrai az igazságrt vívott harcok voltak és nem volt oly szívós ellensége, oly csapása melynek leküzdésében egy perczig is csüggedt lankadt, volna — haza iránti szeretete!

Ezt az érzést szívja be magába az édesanya tejjel a magyar csecsemő; gyermek és ifjú korában tanítója oktatja, hogy minden kötelességeknél fölülte áll az, melyet a haza érdeke kíván meg és tanítja szüntelen, hogy a legelső magyar ember a király!

Ez volt vezérelve mindenkori a mi iskolánknak is, ilyen szellemben nevelkedtünk fel mi, s tanító uraim ilyen szellemben neveljék gyermekeinket is!

Hisz a nemzetnek reménye, a nemzet jövőjének alapja az ifjuság, ne feledjük ezt soha akinek gondjaira van bízva ez iskola, hitközségünknek ez egyetlen kincse — büszkesége.

Ápoljuk továbbra is, ápoljuk örömmel a hazafias szellemet amint vallásunk törvényei is megkívánják, vallásunk melyről énekel a költő:

A vallás mind egy cél felé vezet,

Alapjuk egy — különböző a forma!

— Végökuk ember és haza szeretet!

Igen, tegyük fogadást, hogy ezentul is és mindenkor, nemcsak magyaroknak fogjuk magunkat vallani, de magyarok leszünk érzésben — gondolkodásban — munkában és törekvésben egyaránt és fohászkozunk a Mindenhatóhoz:

Áldja meg e szép hazát, felséges királyunkat, királynénkat és a fenséges királyi családot; s a midőn még egy szívvel-lélekkel éltetjük a hazát az ünnepélyt ezennel megnyitom!

A vallásos beszéd elhangzása után kezdetét vette az iskolai ünnepély, melyen alkalmunk volt meggyőződni, hogy gyermekeink nevelése Glück Zsigmond tanító hazafias szellemű vezérlete alatt — milyen meglepően kedvező eredményt mutatott. Szavaltak — énekeltek a kisdetek — mindannyian igaz hévvel — lelkesedéssel.

A magyar iskolában.

Milyen jóleső látvány volt május 9-én reggel az a sok ünneplő gyermek! S milyen megható, hogy az olyan öreg szívekbe, mint a milyen Mocskónyi Agosté, a magyar iskola tanítójaé is, belopódzott még egyszer a hazaszeretet ifjú tüze!

Mennyi hévvel, mennyi igaz szeretettel csinálta végig a vallás- és közoktatásügyi Ministernek e napra kiadott ünnepély programját! Az a sok apró ember is úgy érezte, hogy ma nagy csendben kell lennie, mert a tanító bácsi olyan szép meséket olvas a hazaszeretetről, hogy abból bizony kár volna egy szót is elveszíteni!

Az ünnepélyt Mocskónyi József, főgymn. tanár nyitotta meg és fejezte be rövid alkalmi beszéddel és imával.

Az ipariskolában.

F. hó 10-én d. e. 10 órakor zászlók alatt az összes ipariskolai tanuló a „Benka“ féle iskolába vonultak, melyet ez alkalomból szépen felvirágozott és fellebogozott a tanuló ifjuság. Az ünnepélyen szép számú iparosság jelent meg. Pont 10 órakor 250 torokból átszellemült komolysággal hangzott el „Isten áldd meg a magyart“ melynek befejeztével igen szép megnyitó beszédet intézett Kutlik Endre igazgató az ifjusághoz. Ezután lelkesülten szavaltá Munyai Károly III. o. t. az „Ezer év“ című költeményt, mire Molnár János ipar iskolai tanító tartott felolvasást a „Honfoglalásról“ Térképnel beszélt Belopotoczki I. o. t. Felolvasott Laukó Mátyás ipar isk. tanító. Hatásos imát mondott a hazáért Bogdán Antal III. o. t., melynek befejeztével a „Szózat“ és az igazgató zárbeszéd koronázta be a szépen sikerült ünnepélyt. A délutáni díszmenetben az iparos tanuló ifjuság is zászló alatt sorakozott a kijelölt csoport szám alá.

Képviseleti díszgyűlés.

A millenáris ünnep alkalmából községi képviselő-testületünk dísz-közyűlést tartott. Az ülést Danes Béla elsőjegyző nyitotta meg remek hazafias beszéddel. Ezek után a negyedik tizedbeli óvoda és a menház felállítására elhatározatot. Kiemelkedő mozzanata volt a közyűlésnek az, midőn Mikolay Mihály kir. közjegyző előterjesztette, hogy a menház javára 3400 forintot gyűjtött, mely kijelentésre a képviselet elhatározta, hogy a gyűjtést az egész községben megindítja.

Május 10-én.

Városunkban 10-én délelőtt folytak le a hálaadó isteni tiszteletek. Felekezetenként megáldapított órákhoz kötött sorrendben.

A város már napokkal zászló díszbe öltözött. Vasárnap délelőtt tolongó sokaság népesítette be az utcákat a délelőtti órákban s az egyes templomok különböző időben tartott isteni tiszteletein hatalmas közönség vett részt. Zsúfolásig megtöltötte a templomokat s a közönségnek igen nagy része, kik a zsúfolt templomokba be nem juthattak az utcákon áldogált.

Az egyes egyházakban lefolyt hálaadó istentiszteletről a következőkben számolunk be.

*

Az ág. ev. templomban.

Az evangélikus vallású hívek istentisztelete reggel 8 órakor kezdődött alkalmi zsoltár énekléssel. A zsoltár után Placskó István lelkész lépett a szószékre és hazafias tót beszédben oktatta hallgatóságát a hazaszeretetre. Eszmedús, égő hazaszeretettel teljes egyházi beszédjét zsoltár éneklés követte. Utánna id. Lánnyai Gusztáv gyönyörű szeme gazdag magyar beszédet tartott. A szép egyházi beszédet ismét alkalmi ének fejezte be, utánna az orgona áhitatos hangja szólalt meg s a templomot zsúfolásig töltött publikum a hallott ígétől meghatva emelkedett hangulatban oszlott el.

A róm. kath. templomban.

A róm. kath. templomban tartott istentiszteleten Szirmay L. Árpád plebános celebrált. A szent beszédet, mely az ezredéves Magyarország ünnepének megfelelő, hazaszeretettől duzzadó, vallást és egyszersmind hazát dicsőítő egyházi beszédet melyet Szirmay L. Árpád plebános intézett a hívekhez, mindvégig a legnagyobb érdeklődés és lelkesedéssel hallgatták úgy a kath. hívek, mint a többi vallás felekezeteiből az isteni tiszteleten részt vevő publikum tagjai is.

Az izr. templomban.

Vasárnapon e hó 10-én délelőtti 9 órakor tartott meg a hálaadó istentisztelet. Midőn a képviselő-testület által kiküldött tagjai, mts. Bolza Géza gróf vezetése mellett a részükre fentartott padokban helyeiket elfoglalták, a fényesen kivilágított templom minden helyét betöltő nagy közönség jelenlétében megkezdődött az istentisztelet. A zsoltárok éneklése után Reichardt Márk rabbi ritka szónoki tehetségre valló szónoklatot tartott, mely után nyitott frigy láda előtt megható imát mondott a hazáért, királyért, kormányért, városunk összes tényezőjeért, iskoláért és felekezeteiért.

A Kossuth téren.

Ha tudnám, hogy méltó leírást adhatok azon szép, s minden tekintetben az ünnep magasosságához mért, a szarvasi nép hazafias lelkesedésétől áthatott, ünnepeletről, melyet városunkban hazánk ezer éves fennállásának ünnepére a város polgársága és az előljáróság rendezett — boldog lennék! Erőm csekély, tollam erőtlén ahhoz, hogy leírja mindazon szép gondolatokat, melyek az agyba tolnak egy ily ünnepelel láttára, midőn egy város közterén 16—17 ezer ember, Isten szabad ege alatt összegyűl, és buzgó hálaimát rebeg a milliók Urához azért, hogy „kegyelméből“ oly sok balszerencse közt, oly sok viszály után

— él nemzet e hazán! Emberi érzeink elég teleneknek bizonyulnak ily fenséges jelenségek teljes felfogására, midőn egy ily egybegyűlt ember tömeg apraja nagyja egy szívvel, egy lélekkel énekl. „Isten áldd meg a magyart, jó kedvvel, bőséggel! Nyújts feléje védő kart, ha küzd ellenséggel!“

Ez volt tehát fénypontja a piac téren oszlopok szerint beosztott polgárság ünnepélyének! Hiszen hallottuk már sokszor ezen, költői lélekben, hazafias lelkesedés közt fogamzott fenséges „Himnust“ énekelni kisebb ünnepélyeken, pl. egy egy márcz. 15-én, de ily impozáns módon — legalább Szarvason — soha! Levett kalappal, szemében a lelkesedés könnyével énekelte azt mindenki, — és ha az észak felől előjövő sötét felhők közül ez ének hallatára előbukkant a delelő nap is, verő fényvel, — melegséggel árasztva el a vidéket, úgy hisszük, hogy a Mindenható trónjág is feljutott az ezerek harmóniába olvadt fohászára!

Szép volt az a mintaszerű rend, melyben az egyes oszlopok a menethez sorakoztak. És ha ez alkalommal minden jelen volt szarvasi polgár egyhangúlag köszönetet szavazt a M i k l ó s tornatanár és tűzoltó parancsnoknak a geniális rendezésért, az egyletek és csoportok összhangzatos, változatos egyöntetű és szellemes csoportosításáért, — úgy — az érem másik oldalát tekintve az elismerés másik koszorúja mindenesetre a polgárok összeségét illeti meg! Alig hinnők, hogy szebb, rendesebb, az ünnep magasztosságához méltóbb s bármely tekintetből kifogástalanabb ünnepélyt rendeztek volna széles e hazában, mint itt. Olvasva a lapokat, melyek telve vannak részeg verekedőkkel, rendőri brutalitásokkal és hasonló ázsiai jellegű tünetekkel, büszkén mutatunk rá városunk polgárságára, mely ilyesmivel nem szennyezte be önmagát a haza ez ünnepén. — Mert bármily szép feladat is, egy fegyelmezett, katonailag rendezett csoportot menetben vezetni, — mérhetlenül dicsőbb az, hol a vezetés rendjét maga a vezetett polgártömeg veszi oltalmába!

A menetet nem irhatom le itt e helyen, mert magam is részt vettem benne. A piacon beszélt a kicsinyekhez Moravcsik József tanító. Szép, tartalmas beszédet hallottunk ajkairól, — szava, érczes hangja bejárta a tér minden részét, jellemző beszédében az, hogy el tudja azt a modort találni, le tud azon szellemi és értelmi fokra szállni, melyen a gyermekek állnak, s így megértetni magát. Fejtegette, hogy mi az a haza, hogy mikép kell azt szeretni, — milyen ünnep az, melyen jelen vannak, mivel kell a hazát szolgálni, s beszédje végén hazaszeretetre buzdította a gyermekeket: éltette a hazát és a királyt.

A felnőttek számára Benka Gyula tartott beszédet, melynek lendületes részeiben kérte a kegyelem Istenét, hogy engedje meg, mikép a magyar nemzet egyetértő, összetartó, hosszú életű és szabad legyen, s hogy oltsa a szívekbe az öntudatos önfegyelmezést, hogy a szabadsággal vissza ne éljen a nép. Éltette a hazát.

Mindenesetre szép volt, s emelte a hazafias nép szabad ég alatt tartott eme nemzeti hálaadó istentiszteletének színvonalát az a pár szép műdal, melyet a dalárda énekel el, egyes erősebb accord, melyet a lengő tavaszi szellő a távolba is elvitt, kedvessé tette az oszlopban állókra nézve a várakozást, — különösen a gyermekek voltak azok, kiknek a komoly egy helyben állás kissé terhőkre esett nyugtalankodni kezdetek, míg végre a szózat eléneklése után a tömeg oszloponként redben oszolni kezdett, s a gyermekek iskolánként süteményük átvétele végett, a felnőtt nép pedig a kolbász és borkiosztó sátorok felé hōmpölygött.

Vigan folyt azután a táncz három helyen is a piacon, a fekete gyerekek megeresztették azt a sok jó talp alá való nótát, s a fiatalság rakta a tánczot, öregje-apraja pedig vigan falatozott. — A nap az alkonyi égen egy meglepéssel telt vidám, örvendező nép csoportnak küldte búcsúzó sugarait, s azután lenyugott. A vigadók pedig oszolni kezdetek, hogy este a

Banketten,

ujra összejöjjenek, s folytassák a hazafias örvendezést hazánk ezer éves fennállásának ünnepelel alkalmából.

Két helyen folyt le a vacsorázás: a tornacsarnokban, hol az éllemezesebbek, s a korábban jöttek körülbelől 600-an foglaltak helyet, — és a gymnázium udvarán, hol szintén számosan: körülbelől 300-an gyűltek össze a terített asztalok mellett. Kiténő gulyás, és jó bor mellett hamar multak a perczek.

Az első pohárköszöntőt Krasmárik János főszolgabíró — mondotta el éltetve a királyt, pohárköszöntőjét állva hallgatta meg a közönség, lelkesen éljenezve a legelső magyar embert. Utána Szirmay L. Árpád plebános tett történeti visszapiantást a magyar nemzet dicső multjára, méltatva az egyes kimagasló történeti alakokat, s azok dicső példájára buzdította. Benka Gyula elmélkedett didaktikus modorú beszédjében a magyar nemzet viz-, vér-, és szellemi keresztiségéről; id. Kollár János éltette a magyar nőket kik a hazának magyar fiakat nemzenek; Liska János, Szlovák Pál dr., Karancsi János, Marcsek István és Moravcsik József és mások hazafias szellemű pohárköszöntőkkel tették méltóvá az estélyt a nagyszerű nemzeti ünnephez. — Végre Kollár Lajos kijelentvén, hogy a táncz megkezdődött, felszólította az összes jelenlevőket, hogy perdüljenek tánczra, — mi meg is történt eleinte a társaskör zsúfolásig megtelt kicsiny szobáskáiban, az után a tornacsarnokban, hol azután aki csak mozogni tudott, hazafias kötelességének tartotta fordulni egyet-kettőt a szép zene hangjai mellett. **Judex.**

Bankett a Sas vendéglőben.

Egy szűkebb körű társaság a Sas vendéglő helyiségében gyűlt egybe az ezredéves ünnepély alkalmából banketre. A társaság szónoka Dr. Reismann Adolf helybeli ügyvéd volt, ki hazafiai pathossal igen sikerült, gyönyörű beszédet mondott az ezredéves hazára, riadó éljenzést keltve.

Hétfőn tartatott az izr. gyermekek nagy öröme a majális. Ez alkalomból hálásan megemlékezünk Schönelde Mihályról, aki iskolánk iránt már több ízben jó indulatát tanusítva, most is jóságosságának által adván jelét, hogy a gyermekeket fényes uzsonnával megvendégelte.

Köszönetünket még Lusztig Miksa urnak is sietünk kifejezni, a ki a gyermekeknek sok kellemes dologgal kedveskedett.

Millenniumi kirándulás.

Hétfőn vagyis f. h. 11-én Heuser Mari II. ker. óvónő k. a millenniumi sétára vezette kis csemotét, akik zászlócskával s többnyire magyar ruhával ellátva, vonultak a „népkert“ felé. A zene hangja mellett haladó díszes gyermek sereget megpillantotta gróf Bolza Géza németországi méltósága s édes anyai szeretettel szólította magához az apróságokat. Ezek a nemeslelkű grófnőben legkedvesebb ideáljukat, jóakarójukat felismerve, bátor szavaltat és játékok által akarták a kegyes kiténtetést meghálálni. A nagylelkű grófnő megvendégelte az angyalkákat s némelyiket pénzzel is megjutalmazva, bocsátotta el környezetéből. A nagy számmal jelen levő szülők pedig meghatva és lekötözve a kegyes lelkű grófnő nemes tette előtt, igaz szívből köszönik gróf Bolza Géza németországi méltóságának az óvodásokkal szemben kiténtető nemes szívességét.

Tűzoltó gyakorlat

leend ma d. u. 4 órakor a városháza zárt udvarán; melyre az ö. T. egylet működő jagjait ez uton hívja meg a parancsnokság.

Kondoroson

szépen és magasztos módon történt az ezredéves megünneplése. Szombat este kivilágítás mellynél a lakosság nemes versenyre kelt, hogy azt minél ékeesebbé tegye. Ugyanakkor volt térzene a község háza előtt. Másnap az iskolás növendékek zászlósan bejárták a községet a 4 tanító vezetése mellett. Vissza térve a körutól a 400 növendék közt pogácsát osztottak. Következett az ünnepi istentisztelet. A két templom zsúfolásig megtelt. Az evangélikus templomban is csupán magyarnyelvű volt az istentisztelet e nemzeti ünnepén. A hívek áhitattal épültek. Utána közyűlés a község házában, hol Keviczky lelkész indítványa lett elfogadva: az ártézi kút létesítés és az utcák világitása, küldöttség menesztés a kiállításra az előjárókból. A beszédet Suhajda jegyző tartotta. Délután lélekemelő ünnep a piacon. Az iskolás növendékek programja: szavallás, éneklés. Utána a gyermekek paprikással megvendégeltettek, jutott a lakosság szegényebbjeinek is. A növendékek játéka, táncza, versenye. A négy tanító: Bukovinszky Mihály, Lustyik János, Privler Pál és Povázsay Endre nagy munkát végeztek kiténő sikerrel. Este bankett volt a csárdában nagy közönség volt együtt szépen töltve az estét.

Uj kénasv és műtrágyagyár. A volt kereskedelmi minster Lukács Béla val. b. t. tanácsos elnökele alatt még a mult év nyarán Budapesten megalakult „Zalathnai kénkovand ipar r. t.“ kénkovand érczeinek feldolgozására Brassón a technika legújabb vívmányainak felhasználásával nagyszabású „kénasv- és műtrágyagyár“ állított fel, mely működését már megkezdte. Az okszerű gazdálkodás terjedése tág hatáskört biztosít az új vállalatnak, melynek vezetői bizonyára azon lesznek, hogy kifogástalan árú szállítása és a gazda közönség iránti előzékenység által maguknak vevőközönséget biztosítsanak.

Hivatalos közlemények.

A III. oszt. kereseti adó, bányaadó és nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adójára vonatkozó kiszámítási javaslatokat tartalmazó lajstromok közlését és az adókövetés körüli eljárás tárgyában.

Az adókövető bizottság elé terjesztendő adókiszámítási javaslatokat kitüntető lajstrom máj. hó 18-tól 25-ig a község házában kitétvén, azokat mindenki megtekintheti, s az öt vagy másokat illető adójavaslatokra nézve észrevételeit megteheti; ezen észrevételek a fenti határidő alatt írásban a kir. pénzügyigazgatóságnál, utóbb az adókövető bizottságnál — melynek tárgyalásairól az adózók külön hirdetemény útján tudósíthatnak — terjeszthetők elő.

Az adókövető bizottság ülései nyilvánosak lévén, ott minden adózó megjelenhetik (I. 1883. XLIV. t. cz. 24. §.).

Az adókövető bizottság a kitűzött sorrend szerint megvizsgálja az adózók bevallását és a kir. pénzügyigazgatóság által készített adókiszámítási javaslatokat, s tekintettel az illető adózók vagy mások, vagy pedig a kincstári képviselő által tett észrevételekre s egyéb rendelkezésre álló adatokra, megállapítja minden egyes adókötelest adóösszegét, azt még az ülés folyama alatt az illető adólajstromba bejegyezteti és ebbeli végzését kihirdeti.

Az adókövető bizottság végzése kihirdetettvén, az érdekelt adóköteles félnek jogában áll az ülés folyama alatt előszóval az írányt nyilatkozni, kívánja-e az ügyet, és ha igen, mely indoknál fogva a felszólamlási bizottsághoz fellebbezni.

Hason nyilatkozatra van jogosítva a jelenlevő adókötelesek bármelyike és pedig nem csak a saját, hanem más adójára nézve is, ha a bizottság által hozott végzés eredményében aranytalanságot vél bebizonyíthatni akár a saját magára, akár másra kivetett adótételre nézve.

A felebbezés indokainak írásban kifejtésére a tárgyalásnál jelenlevő felebbezőnek a kihirdetéstől számított 8 napi határidő adatik.

Az az adózó, a ki az adókövető bizottság ülésében akkor, midőn adóügye tárgyalatott, jelen nem volt, a bizottság végzése elleni felebbezést az illető ülés folyama alatt megrovott adózók névjegyzékének a bizottság tárgyalásainak helyiségeiül szolgáló ház kapujára való kiüggesztésétől számítva 16 nap alatt a pénzügyigazgatóságnál adhatja be.

Oly esetben, midőn az adókövető bizottság a kir. pénzügyigazgatóság által javaslatba hozott adótétel fölemelését határozta, erről az illető adózót, ha a határozat kihirdetésénél jelen nem lenne, írásbeli végzéssel külön értesíti oly hozzáadással, hogy ha e végzést felebbezni kívánja, az ebbeli felszólalás írásban a végzés kézbesítésétől számított 8 nap alatt az adóügyi előadónál vagy helyettesénél vérvény mellett benyújtható.

Ellenben azok az adózók, kik abban a községben (városban), melynek adólajstromában adójuk kivetett nem laknak és az ülésben jelen nem voltak, e hozott végzéstől írásban értesítettek, s felebbezéseiket a végzés vételétől számított 15 nap alatt nyújthatják be a pénzügyigazgatóságnál.

A felebbezés a kivetett adónak behajtását nem gátolja, amennyiben azonban a felebbezés tárgyát képező adó összege a mult évre kivetetté nagyobb, a felebbezés a két összeg közötti különbözetre nézve birtokon belül történhetik.

Az adóköteles fél a felszólamlási bizottságnak határozatát akkor fellebbezheti:

a) ha a felszólamlási bizottság az adókövető bizottság által megállapított adót fölemelte, vagy az adót a mult évinél nagyobb összegben állapította meg, avagy ha az adó az adóköteles félre a kivetés évében első ízben rovatott ki:

b) midőn azon kérdés döntendő el, hogy valamely jövedelem vagy kereset az adónak tárgyát képezi-e vagy a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adójának alapszálló szolgáló vallomásokban előforduló valamely bevétel vagy kiadás a nyers jövedelemből levonható-e vagy sem:

c) midőn a felszólamlási bizottság alakulásában vagy eljárásában a törvény szabályai megsértettek.

A felebbezés a felszólamlási bizottság határozatának kézbesítésétől számított 15 nap alatt a kir. pénzügyigazgatóságnál adandó be, s felette harmadfokon a pénzügyi közigazgatási bíróság ítélt.

A felebbezésnek halasztó hatálya nincs (1883: XLIV. j.-cz. 34. §.).

Kelt Gyulán, 1896. máj. 9-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Lajstromadonos és felelős szerkesztő:

S Z I K E S A N T A L.

Társ-szerkesztő: **MIHÁLYI JÓZSEF.**

491 — 1896 kb.

Hirdetemény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. minister urnak 17774/96 sz. leiratával **Szarvas község határában** Kis János tulajdonát képező s a Duna-Tisza-Körös-közi állami transversalis műút 36—925 klm. mellett útkaparóházhoz igénybe veendő ingatlanra a törvényes kisajátítási eljárás elrendeltvén az 1881. évi XLI. t.-cz. 33 §-a alapján a bizottsági eljárás határidejéül a folyó évi június hó 3-ának (Szerda) d. e. 9 órája, helyéül Szarvas község házában tanács-terme oly megjegyzéssel tüzetik ki, hogy a kisajátítási tervezet a nevezett község házában a folyó hó 11-től közszemlére lesz kitéve.

A bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekeltek közül senki sem fog megjelenni.

Gyulán, 1896. május hó 4-én.

Békésvárm. közigazgatási bizottsága.

288 vh. szám. — 1896.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulai kir. törvényszék 2452/1896 számú végzése által a szarvasi takarékpénztár javára Major István és társa ellen 1176 frt — kr. tőke, ennek 1896 évi február hó 18-ik napjától számított 6 % kamatai és eddig összesen 84 frt 13 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt és 634 frtra becsült lovak, tehének, borjúk, sertések, egy koca és takarmányból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2354/1896. P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a b.-szentandrási nádas oldali 872 sz. tanyán leendő eszközésére 1896-ik év május hó 27-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szarvason, 1896. évi május hó 11-ik napján.

HOLCSY ARNOLD kir. bir. végrehajtó.

281. vh. szám — 1896.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó, az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti V. ker. kir. járásbíróóság 38067/1896 számú végzése által Goldberger Sám. F. és fiai budapesti cég javára Scheiner Jakab szarvasi lakos ellen 29 frt 79 kr. tőke, ennek 1895. évi nov. hó 2-ik napjától számított 5 % kamatai és eddig összesen 10 frt 70 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag le s részben felülfoglalt és 877 frt 90 kr-ra becsült, előzőleg részben Pollak Jakab és fiai cég javára a 2589/96 Psz végzés folytán 308 frt 97 kr. erej. lefoglalt, majd később Robitssek Károly és Schreyer József javára 900 frt és 104 frt 21 kr. erejéig a 2718 és 2719/96 Psz. végzések alapján felülfoglalt vegyes kereskedelmi árucikkek, holti felszerelvények, butorok és házi eszközökből álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2840/1896. P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szarvason vármegyeház utca 1054. sz. használat leendő eszközésére 1896 ik év május hó 26-ik napjának délután 3 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett in-

góságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szarvason, 1896. évi május hó 10-ik napján.

HOLCSY ARNOLD kir. bir. végrehajtó.

277 vh. szám. — 1896.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulai kir. törvényszék 3106/96 számú végzése által Németi Ármán aranyosmáróthi lakos javára Schlesinger Berta szarvasi lakos ellen 300 frt tőke, ennek 1896. évi márc. hó 25-ik napjától számított 6 % kamatai és eddig összesen 43 frt 55 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt és 955 frt 80 kr-ra becsült, Grüner A. Henrik javára a 2830/96. Psz. kiküldő végzés alapján 57 frt 27 kr. erej. felülfoglalt női pipere cikkek és bolti felszerelvényekből álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2716/96 Psz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szarvason Kossuth-tér 518 sz. háznál leendő eszközésére 1896-ik év május hó 21-ik napjának délután 3 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

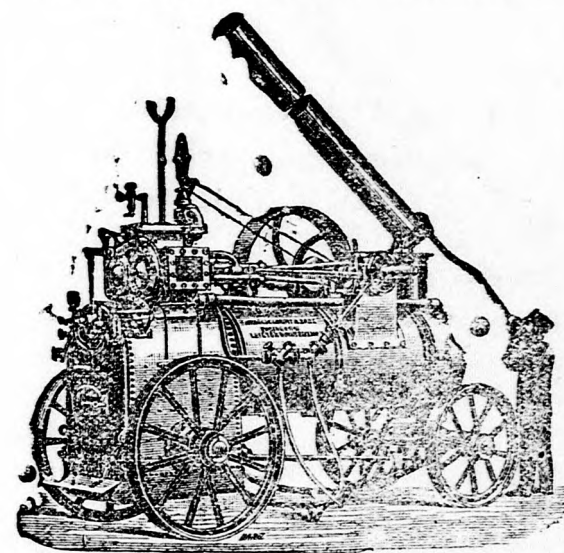
Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108 §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szarvason, 1896. évi május hó 7-ik napján.

HOLCSY ARNOLD kir. bir. végrehajtó.

KOTZÓ PÁL

gépészmérnök.
Budapest, Üllőiút 18. sz. alatt.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerejű

Szöges cséplő készleteket

Továbbá 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű

sines gőzcséplőkészleteket

hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostálkkal, árpahélyezővel és választóhengerrel

Fa- és szénfűtésű és eredeti szalmafűtő

gőzmozgonyokat

Továbbá **R. GARRET & SONS** felülmulhatatlan 40% tüzelő anyag megtakarítható.

Compound gőzmozgonyok,

s a legjobbnak elismert **brandtfordi önműködő amerikai kéveköto aratógépeket.** Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált ruddal. **Sorvató- és szorvató gépeket** és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — kedvező feltételek!

Vidéki ügynökök kerestetnek.